

CUỘC THI GIỚI THIỆU SÁCH VỀ CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH VỚI CHỦ ĐỀ “BÁC HỒ - NIỀM TIN YÊU QUA TỪNG TRANG SÁCH” NĂM 2022

Họ và tên: Lý Thị Trà My Nam, nữ: Nữ Dân tộc: Nùng

Ngày, tháng, năm sinh: 30/04/2005

Hiện đang học lớp: 12C

Trường: THPT Vũ Lễ

Địa chỉ trường học: Thôn Vũ Lâm, xã Vũ Lễ, huyện Bắc Sơn, tỉnh Lạng Sơn

Nơi ở hiện nay: Thôn Hồng Phong 1, xã Chiến Thắng, huyện Bắc Sơn, tỉnh Lạng Sơn

Số điện thoại: 0984552950

Định Bảo Giang đã từng chấp bút:

“Tháp mười đẹp nhất bông sen

Việt Nam đẹp nhất có tên Bác Hồ”

Vâng, cả ngàn đời nay Bác đã và đang sống trong mỗi trái tim của người dân Việt Nam. Một con người bằng da, thịt nhưng Bác đã trải qua bao nhiêu gian khổ để đi “tìm đường cứu nước”, tìm lý tưởng, tìm “tự do” cho dân tộc Việt Nam. Khi nhắc đến hoa sen, con người không thể quên tên Bác. Ca dao xưa có câu:

“Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhi vàng bông trắng lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.”

Hoa sen từ xưa đến nay vốn là biểu tượng cho sự cao quý, thanh khiết, thứ hoa gần bùn mà không hôi tanh, vẫn tỏa ngát hương thơm đem đến vẻ đẹp cho đời. Bác Hồ cũng giống như “búp sen xanh” người hy sinh tất cả vì dân tộc Việt Nam, người không ngừng học hỏi, không ngừng vun đắp lý tưởng, người sống vì hai chữ “quê hương”. Bác là người tiên phong cho lối sống giản dị, kiên cường, giỏi giang. Bác không thích lối sống sung túc và đặc biệt hơn cả Bác rất yêu thương những đứa trẻ. Với tình yêu và để ghi nhớ công ơn Bác, có rất nhiều cuốn sách hay viết về Bác trong đó “Búp sen xanh” của nhà văn Sơn Tùng. Cuốn tiểu thuyết viết trọn vẹn về cuộc đời của Bác. Cuốn sách chia làm ba phần: Phần một “Thời thơ ấu”, phần hai “Thời niên thiếu”, phần ba “Tuổi hai mươi”. Ba phần thôi nhưng đã diễn tả hết phần đời cách mạng của Bác. Đọc “Búp sen xanh” của nhà văn Sơn Tùng trong lòng tôi cũng có chút gì đó băng khuâng mà tự thành thơ:

“Một búp sen xanh, tỏa mùi sen

Một búp sen xanh, tỏa hương đời,

Một búp sen xanh, một đời sống

Sống vì đất nước, sống vì dân

“Búp sen xanh”, cao quý thanh khiết
Cuộc đời Người giống như “búp sen xanh”
Nở vì đời, tàn cũng vì đời.

Thời thơ ấu, cũng giống chúng ta
Nghịch ngợm quậy phá chẳng ai ngờ
Phá tổ chim, trèo cây hái quả.
Tuy quậy phá nhưng Côn rất chăm chỉ
Rất ngoan ngoãn và cũng biết yêu thương.

Thời niên thiếu, sống ở kinh thành Huế
Cậu bé Côn giờ tên Tất Thành
Vói nhưng tư tưởng vô cùng tiến bộ
Tất Thành đăng kí học trường Đông Ba
Ngày mà dân ta nổ biểu tình
Tất Thành tham gia đòi lại quyền sống
Sau khi biểu tình, bị truy đuổi
Vốn có thể về trường nhưng Thành chẳng về
Thành nghe lời cha đến trường Dục Thanh dạy
Nhưng cuối cùng Thành vì chí lớn
“Hồn nước gọi chúng ta lên phía trước”
Thành vào miền Nam tìm đường cứu nước, cứu dân.

Tuổi hai mươi, không ngại khó, ngại khổ
Anh Ba làm nghề phu vát vả
Để thực hiện được ước mơ lớn
Ngày 5/6/1911, người ra đi tìm đường cứu nước
Búp sen xanh ơi “Búp sen xanh”
Gói gọn câu chuyện trưởng thành của Bác
Đồng thời hướng vọng về quê hương
Thúc giục con người hướng về tương lai.

Ngày 7/6/2022

Người ta nói muốn dãi bày điều gì, hãy gửi vào những vần thơ. “Búp sen xanh” đã để lại trong lòng tôi một ấn tượng đặc biệt. Nhà văn Sơn Tùng sau quá trình “thai nghén, ấp ủ” đã viết nên “Búp sen xanh” và Nhà xuất bản Kim Đồng chính thức in và in đầy đủ trong lần xuất bản năm 2005”

Tiểu thuyết "Búp sen xanh" của nhà văn Sơn Tùng là tác phẩm lịch sử đầu tiên viết trọn vẹn về cuộc đời của bác. Búp sen xanh được chia thành ba phần gồm: thời thơ ấu, thời niên thiếu và tuổi hai mươi bằng giọng văn chân thành, đầy xúc động. Búp sen xanh đưa độc giả trở về thời niên thiếu của bác hồ từ khi bác cất tiếng khóc đầu tiên tại làng Chùa (làng Kim Liên - Nam Đàn - Nghệ An) đến khi bác rời

bến cảng nhà rồng ở cái tuổi hai mươi với lí tưởng vĩ đại, đầy khát vọng của người thanh niên. Bác có một tuổi thơ hạnh phúc chốn làng quê dân giã đầy thân thương.

Chính những người thân yêu: thầy, u, bà ngoại, anh chị em, những người bạn cùng chơi đùa với bác thời thơ ấu, những câu hò câu hát xẩm, hương sen ngọt ngào chốn đồng quê đã để lại trong bác nhiều ấn tượng không phai. Đó cũng chính là điểm tựa để hình thành một nhân cách cao đẹp của người bác đáng kính. Và người có phần ảnh hưởng tới Bác nhất có lẽ chính là người cha. Ông là quan phó bảng, đỗ kì thi hương, là một người cha tuyệt vời. Ông hiểu rằng đối với một đứa trẻ nghịch ngợm như Côn ông phải dùng lý lẽ, và chính ông là một tấm gương cao đẹp cho con của mình “Con đã thuộc bài, các bạn của con chưa thuộc mà con rủ bạn đi câu cá là phạm lỗi. Cái lỗi ấy là: con chỉ thấy phần mình đã xong, không nghĩ đến phần người khác, như vậy là ích kỷ. Con đã rõ chưa?” những lời răn dạy của cha là sự soi sáng cho Bác trên con đường cách mạng, Ông từng nói: “Sự suy nghĩ của con cũng giống sự suy nghĩ của cha về công cuộc cứu nước cứu dân. Người xoay chuyển được cuộc thế có lẽ... lớp các con chứ lớp ông nghe, ông cứ như cha không gánh nổi đâu. Ấu đành... Mặc khách tâm minh Chung Sơn thạch, bất bình sự phó Cả giang lưu”. Ngoài cha ra mẹ (u) cũng ảnh hưởng đến nhân cách của Bác, bà là người luôn luôn ủng hộ, yêu thương một cách thâm lặng cho con mình. Người mẹ chính là người dạy cho Bác đạo đức, vun đắp một nhân cách cao đẹp, một trái tim biết yêu thương. Bác có một tuổi thơ hạnh phúc nhưng cũng đầy mắt mắt bi kịch ập đến khi cha bác rời nhà, mẹ bác mất, bà ngoại bác mất..., tuổi thơ vất vả lam lũ đã tôi luyện nên một ý chí kiên trung, một con người rất bản lĩnh “Cái cảm giác sợ hãi đã bay biến khi nổi cô đơn bao trùm lấy tâm trí Côn lúc cả kinh thành bay lên theo tiếng pháo giao thừa. Côn phải dỡ em bằng kẹo, bánh của các bạn đến cho. Tuy em Xin chưa biết nói, Côn vẫn trò chuyện với em như nó đã tiếp nhận được mọi điều...” Những câu hỏi về đời, về người, về sự tồn vong của một đất nước, một dân tộc được hình thành trong suy nghĩ của cậu bé Nguyễn Sinh Côn (Nguyễn Tất Thành) ngày nào.

Theo quá trình trưởng thành suy nghĩ ấy càng trở nên sâu sắc hơn bao giờ hết. Theo bước chân người từ Nghệ An đến Huế, từ Phan Thiết đến Sài Thành đến xứ sở Nam Kỳ chứng kiến cuộc sống hiện thực khổ cực của người dân khát vọng về độc lập hoà bình được nuôi dưỡng qua những năm tháng ấy. Người có lí do để nung nấu ý chí quyết tâm tìm ra chân lí của độc lập tự do. Người cha đã nói với Bác “Cha tưởng con đi theo cha thì đáng buồn. Con phải tự tìm ra cho mình một hướng đi, một con đường. Đời cha không có con đường chỉ có một ngõ cụt. Cha đã không làm được điều mà mình hằng ước nguyện: vì Tổ quốc mà ngã giữa trận tiền, vì công bằng mà rơi đầu trước đám cường quyền bạo ngược... Con cứ mạnh dạn làm, một khi lòng đã quyết...”. Có lẽ vì thế mà Bác đã đi tìm cho mình một con đường lí tưởng, con đường cách mạng. Con đường cứu nước, ...

Ở cái tuổi hai mươi, anh Ba (Bác Hồ) đã mở lớp dạy, con chữ của Ba như soi sáng con đường trong trái tim của người thợ. Cuối cùng anh đã đi, đi tìm con đường cứu nước cho riêng mình. Ngày 5/6/1911, Người ra đi tìm đường cứu nước, trên con tàu Đô đốc La-tu-sơ Tơ-rê-vin, mở đường cho một hành trình dài đầy gian khổ nhưng vinh quang. Con tàu rẽ sóng, rẽ ra một tương lai mới cho dân tộc, quê hương. Lúc

này búp sen xanh chẳng con chỉ là một sen trong một đóa trẻ nữa, búp sen ấy đã nở ra vì lý tưởng, vì đời, vì con người, vì động lập tự do. Búp sen trong mình mang một sứ mệnh lớn, một lý tưởng lớn của chàng trai hai mươi tuổi. Đến cuối cùng Búp sen ấy “Nở vì đời, tàn cũng vì đời.” sự hy sinh vĩ đại ấy sẽ mãi mãi trong tim của mỗi người dân Việt Nam sau này.

Qua nhiều tác phẩm viết về Hồ Chí Minh , Búp sen xanh của nhà văn sơn tùng đã để lại nhiều ấn tượng trong lòng người đọc không chỉ vì những bức tranh thời thơ ấu đến khi trưởng thành của người được khắc hoạ một cách quá rõ nét , quá chân thành và đầy xúc động. Mà người ta còn nể vị nhà văn này và đón nhận tác phẩm một cách mạnh mẽ bởi tâm tư nhà văn đặt vào tác phẩm quá lớn. Ông đã có hơn 30 năm bôn ba khắp dải đất hình chữ S, đi qua những nơi bác đã từng đi qua , gặp và trò chuyện với anh trai / chị gái và những người đã từng biết đến bác để kiếm thêm tư liệu. Khi công tác trong quân đội dưới vai trò là một phóng viên nhà văn sơn tùng đã từng có cơ hội được gặp và phỏng vấn bác. Ngay cả khi nhà văn bị chấn thương nghiêm trọng do chiến tranh để lại ông vẫn không ngừng cuộc tìm kiếm của mình. Nhà văn không chỉ miêu tả thành công một tính cách sinh động quá trình hình thành nhân cách vĩ nhân mà còn đưa người đọc trở về với những dấu ấn nóng bỏng của một giai đoạn lịch sử đầy oai hùng với những phong tục tập quán những nét văn hóa cao đẹp của một thời. Nhân cách vĩ đại của người được trông thấy rõ nét không những thế người đọc có thể thấy cả những nét bình thường gần gũi của bác. Qua cuốn tiểu thuyết ta không chỉ thấy Nguyễn Tất Thành là kết tinh của một nền văn hóa mà còn thấy rõ thế hệ trước, thế hệ sau và những khát vọng của cả một dân tộc đang khao khát tìm ra con đường giải phóng cho chính mình. Những bài học mà cậu bé Nguyễn Sinh Côn được tiếp nhận từ những người thân xung quanh góp phần hình thành nhân cách đáng nể của vị anh hùng thời đại. Quá trình tự học tập rèn luyện, tiếp thu tinh hoa văn hóa dân tộc giúp bác có được những suy tư về đường lối chính trị khác biệt so với những người anh hùng cùng thời đại. Khác hoàn toàn với cụ Phan châu Trinh hay cụ Phan bội Châu, bác không đồng tình với cách làm của những người anh hùng thời kỳ đó. Bác quyết tâm tìm ra con đường cứu nước của riêng mình. Bác Hồ ra đi tìm đường cứu nước (ngày 5 tháng 6 năm 1911) là ngày kỷ niệm hàng năm tại Việt Nam ghi nhận sự kiện Hồ Chí Minh lúc đó tên là Nguyễn Tất Thành rời bến Nhà Rồng trên con tàu Đô đốc Latouche-Tréville lên đường sang Pháp. Đây chính là bước ngoặt lớn trong lịch sử dân tộc Việt Nam.

Tác giả

Lý Thị Trà My